

THE LIGHT OF THE ETERNAL PEOPLE
Presented by Rabbi Shmuel Irons

Series VI Lecture #16

HEAVEN AND EARTH

A GUIDE TO THE ESSENCE OF JUDAISM
AS EXPRESSED IN OUR PRAYERS

H *HAKORAS HATOV* - GRATITUDE

E EXODUS - *YETZIAS MITZRAIM*

A *AVOS* - PATRIARCHS

V VISIONARIES - *NEVIYIM*

E *ERETZ YISRAEL* - THE LAND OF ISRAEL

N NATURE - *NIFLA'OS HABOREI*

E ETERNAL LIFE - *NITZCHIUS*

A ABSOLUTE EXISTENCE

R REDEMPTION - *GEULAH*

T TORAH (Part Five)

H HEAVEN AND HELL

I. The Life of Rabbi Akiva

A.

רבי עקיבא היה רועה ארבעים שנה ושמש חכמים ארבעים שנה ופרנס את ישראל ארבעים שנה. ספרי זאת הברכה ס' ל"ו

Rabbi Akiva was a shepherd for forty years, studied under the Sages for forty years and led the Jewish people for forty years. **Sifrei Zos HaBracha 36**

B.

. . . ושותה בצמא את דבריהם זה רבי עקיבא. מה היה תחלתו של רבי עקיבא אמרו בן ארבעים שנה היה ולא שנה כלום פעם אחת היה עומד על פי הבאר אמר מי חקק אבן זו אמרו לו המים שתדיר נופלים עליה בכל יום אמרו לו עקיבא אי אתה קורא אבנים שחקו מים מיד היה רבי עקיבא דן קל וחומר בעצמו מה רך פסל את הקשה דברי תורה שקשה כברזל על אחת כמה וכמה שיחקקו את לבי שהוא בשר ודם מיד חזר ללמוד תורה. הלך הוא ובנו וישבו אצל מלמדי תינוקות א"ל רבי למדני תורה אחז רבי עקיבא בראש הלוח ובנו בראש הלוח כתב לו אלף בית ולמדה היה לומד והולך עד שלמד כל התורה כולה הלך וישב לפני רבי אליעזר ולפני רבי יהושע אמר להם רבותי פתחו לי טעם משנה כיון שאמר לו הלכה אחת הלך וישב לו בינו לבין עצמו אמר אלף זו למה נכתבה בית זו למה נכתבה דבר זה למה נאמר חזר ושאלך והעמידך בדברים. רבי שמעון בן אלעזר אומר אמשול לך משל למה הדבר דומה לסתת שהיה מסתת בהרים פעם אחת נטל קרדומו בידו והלך וישב על ההר והיה מכה ממנו צרורות דקות באו בני אדם ואמרו לו מה אתה עושה אמר להם הרי אני עוקר ומטילו בתוך הירדן אמרו לו אי אתה יכול לעקור את כל ההר היה מסתת והולך עד שהגיע אצל סלע גדול נכנס תחתיו סתרו ועקרו והטילו אל הירדן ואמר לו אין זה מקומך אלא מקום זה כך עשה להם רבי עקיבא לרבי אליעזר ורבי יהושע אמר לו רבי טרפון עקיבא עליך הכתוב אומר מבכי נהרות חבש ותעלומה יוציא אור דברים המסותרים מבני אדם הוציאם רבי עקיבא לאורה. בכל יום ויום היה מביא חבילה של עצים חציה מוכר ומתפרנס וחציה מתקשט בה עמדו עליו שכניו ואמרו לו עקיבא אבדתנו בעשן מכור אותן לנו וטול שמן בדמיהן ושנה לאור הנר אמר להם הרבה ספוקים אני מסתפק בהן אחד שאני שונה בהן ואחד שאני מתחמם כנגדן ואחד שאני יכול לישן בהם עתיד רבי עקיבא לחייב את כל העניים בדין שאם אמר להם מפני מה לא למדתם והם אמרו מפני שעניים היינו אומרים להם והלא רבי עקיבא עני ביתר ומדולדל היה והם אמרו מפני טפינו אומרים להם והלא רבי עקיבא היו לו בנים ובנות הרבה והיה מפרנס אותם ואת רחל אשתו. בן מ' שנה הלך ללמוד תורה סוף שלש עשרה שנה לימד תורה ברבים אמרו לא נפטר מן העולם עד שהיו לו שולחנות של כסף ושל זהב ועד שעלה למטתו בסולמות של זהב היתה אשתו יוצאה בקרדמין ובעיר של זהב אמרו לו תלמידיו רבי ביישתנו ממה שעשית לה אמר להם הרבה צער נצטערה עמי בתורה. אבות דרבי נתן

ו:ב

"Drink in their words thirstily" (Avos 1:4) refers to Rabbi Akiva. What was the beginning of [the career of] Rabbi Akiva? They (the Sages) said that Rabbi Akiva was forty years old and he hadn't yet learned any Torah. Once, he was standing at the mouth of a well. He asked, "Who carved out this rock?" They replied, "The water that constantly falls on it every day. Akiva! Don't you know the verse: 'The waters wear down the stones' (Job 14:19)?" At once Rabbi Akiva made his own logical inference: If that which is soft (water) has the power to bore through that which is hard (stone), the words of Torah that are as hard as iron most certainly has the power to make an engraving on my heart which is [merely] flesh and blood. At once, he turned around [and went] to learn Torah. He went together with his son and they both sat by an elementary school teacher. He said to him, "Rabbi, teach me Torah!" Rabbi Akiva held one end of the

[writing] tablet and his son the other end. He (the teacher) wrote down the alphabet and he (Rabbi Akiva) learned it. He kept on learning until he had learned all of the Torah. He [eventually] went to sit before Rabbi Eliezer and Rabbi Yehoshua. He said to them, "My masters, reveal to me the reasoning of the Mishna." As soon as he told him one 'halacha' he went and sat alone and said (analyzed), "Why is this 'aleph' written? Why this 'bais'? Why is this thing stated?" He went back and asked them his questions [until he finally] arrived at a successful resolution.

Rabbi Shimon ben Elazar said, "Let me explain this with the following parable: Once, a rock quarrier took his pick ax and started chipping away at a mountain. People came [to see] and asked him, 'What are you doing?' He replied to them, 'Behold I am uprooting [this mountain] and placing it into the Jordan River.' They retorted, 'You won't be able to uproot the entire mountain!' He kept on chipping away [however] until he was able to carve out a very large boulder. He placed himself under it, chipped away the final connection to the mountain and pushed it into the Jordan. He remarked to the stone [as he was pushing it], 'This isn't your place (by the mountain) but rather over there (by the Jordan).' Rabbi Akiva did the same with Rabbi Eliezer and Rabbi Yehoshua." Rabbi Tarphon said to Rabbi Akiva, "Akiva! Regarding you does the Scripture say: 'He binds the flood from overflowing, and the thing that is hidden he brings forth to light.' (Job 28:11) Things that were hidden from humanity did Rabbi Akiva bring forth to light."

Every day he would bring a bundle of wood. Half of it he would sell and from it make a livelihood. The other half he would use in his home. His neighbors complained to him, "Akiva! You're destroying us with the smoke [of the fire wood]. Sell it to us and buy oil with the money so you can study by the light of a[n oil] lamp." He replied, "I use it (the wood) to accomplish various functions. One, I study with it. Another, I warm myself with it. Yet another, I am able to sleep on it." Rabbi Akiva is destined to condemn all the poor in [the final] judgement. If He asks them, "Why didn't you learn [Torah]?" and they reply, "Because we were so poor (and didn't have the time or the presence of mind)," they (the Heavenly tribunal) will reply, "Rabbi Akiva was even poorer and more destitute [yet he was able to learn]." If they say, "Because of our little children [we were so involved and were unable to spend the time to learn Torah]", they will reply, "Behold, Rabbi Akiva had many sons and daughters and supported them and Rochel his wife [and was still able to learn]."

He was forty years old when he went to study Torah. At the end of thirteen years [of study] he taught Torah in public. They said [regarding Rabbi Akiva] that he didn't depart from this world before he had tables of silver and gold and until he climbed into bed on steps of gold. His wife wore golden ornaments and a golden clasp engraved with the image of the city [of Jerusalem]. His students said to him, "You are embarrassing us with what you are doing for her." He replied, "Much suffering did she experience with me for Torah." **Avos D'Rabbi Nasan 6:2**

C.

ר"ע רעיא דבן כלבא שבוע הוה חזיתיה ברתייה דהוה צניע ומעלי אמרה ליה אי מקדשנא לך אזלת לבי רב אמר לה אין איקדשא ליה בצניעה ושדרתייה שמע אבוה אפקה מביתיה אדרה הנאה מנכסיה אזיל יתיב תרי סרי שנין בבי רב כי אתא אייתי בהדיה תרי סרי אלפי תלמידי שמעיה להווא סבא דקאמר לה עד כמה קא מדברת אלמנות חיים אמרה ליה אי לדידי ציית יתיב תרי סרי שני אחריני אמר ברשות קא עבידנא הדר אזיל ויתיב תרי סרי שני אחריני בבי רב כי אתא אייתי בהדיה עשרין וארבעה אלפי תלמידי שמעיה דביתהו הות קא נפקא לאפיה אמרו לה שיבכתא שאילי מאני לבוש ואיכסאי אמרה להו יודע צדיק נפש בהמתו כי מטיא לגביה נפלה על אפה קא מנשקא ליה לכרעיה הוה קא מדחפי לה שמעיה אמר להו שבקוה שלי ושלכם שלה הוה שמע אבוה דאתא גברא רבה

למתא אמר איזיל לגבי אפשר דמפר נדראי אתא לגביה א"ל אדעתא דגברא רבה מי נדרת א"ל אפילו פרק אחד ואפי' הלכה אחת אמר ליה אנא הוא נפל על אפיה ונשקיה על כרעיה ויהיב ליה פלגא ממוניה. כתובות סב:-סג.

Rabbi Akiva was a shepherd of Ben Kalba Savua. The latter's daughter, seeing how modest and noble the shepherd was, said to him, "Were I to be betrothed to you, would you go away to study at a yeshiva?" "Yes," he replied. She was then secretly betrothed to him and sent him away. When her father heard what she had done, he drove her from his house and forbade her by a vow to have any benefit from his estate. Rabbi Akiba departed and spent twelve years at the academy. When he returned home he brought with him twelve thousand disciples. While in his home town, he heard an old man saying to her, "How long will you lead the life of a living widowhood?" "If he would listen to me," she replied, "he would spend in study another twelve years." Said Rabbi Akiva, "It is then with her consent that I am acting." And he departed again and spent another twelve years at the yeshivah. When he finally returned, he brought with him twenty four thousand disciples. His wife heard of his arrival and went out to meet him. When her neighbors said to her, "Borrow some respectable clothes and put them on." She replied, "A righteous man regards the life of his beast." On approaching him she fell upon her face and kissed his feet. His attendants were about to thrust her aside, when Rabbi Akiva cried to them, "Leave her alone, mine and yours are hers." Her father, on hearing that a great man had come to the town, said, "I shall go to him; perchance he will invalidate my vow." When he came to him, Rabbi Akiva asked, "Would you have made your vow if you had known that he was a great man?" "Had he known," the other replied, "even one chapter or even one single halachah I would not have made the vow." He then said to him, "I am the man." The other fell upon his face and kissed his feet and also gave him half of his wealth. **Kesubos 62b-63a**

D.

(1) ר"ע אומר למד תורה בידלדותו ילמוד תורה בזקנותו היו לו תלמידים בילדותו יהיו לו תלמידים בזקנותו שנא' בבקר זרע את זרעך וגו' אמרו שנים עשר אלף זוגים תלמידים היו לו לרבי עקיבא מגבת עד אנטיפרס וכולן מתו בפרק אחד מפני שלא נהגו כבוד זה לזה והיה העולם שמם עד שבא ר"ע אצל רבותינו שבדרום ושנאה להם ר"מ ור' יהודה ור' יוסי ורבי שמעון ורבי אלעזר בן שמוע והם הם העמידו תורה אותה שעה תנא כולם מתו מפסח ועד עצרת אמר רב חמא בר אבא ואיתימא ר' חייא בר אבין כולם מתו מיתה רעה מאי היא א"ר נחמן אסכרה. יבמות סב:

Rabbi Akiva said, "If a man studied Torah in his youth, he should also study it in his old age; if he had disciples in his youth, he should also have disciples in his old age. For it is said, 'In the morning sow thy seed etc.' (Koheles 11:6)."

It was said that Rabbi Akiva had twelve thousand pairs of disciples from Givat to Antipatris, and all of them died at the same time because they did not treat each other with respect. The world remained desolate until Rabbi Akiva came to our Masters in the South and taught the Torah to them. These were Rabbi Meir, Rabbi Yehudah, Rabbi Yosei, Rabbi Shimon and Rabbi Eleazar ben Shammua, and it was they who revived the Torah at that time. A Tanna taught, "All of them died between Pesach and Shavuot." R. Chama bar Abba or, it might be said, Rabbi Chiyya bar Avin said, "All of them died a cruel death." What was it? Rav Nachman replied, "Croup." **Yevamos 62b**

(2) ורבי עקיבא אומר שנים עשר אלפים תלמידים היו לי מגבת ועד אנטיפרס וכולן מתו בחיי בין פסח לעצרת ובסוף העמידו לי שבעה ואלו הן רבי יהודה ורבי נחמיה ורבי מאיר ורבי יוסי ורבי שמעון בן יוחאי ורבי אליעזר בנו של ריה"ג ורבי יוחנן הסנדלר אמר להם הראשונים לא מתו אלא מפני שהיתה עיניהם צרה בתורה זה לזה אתם לא תהיו כן מיד עמדו ומלאו כל ארץ ישראל תורה. מדרש קהלת רבה יא:

Rabbi Akiva said, "I had twelve thousand disciples from Givat to Antipatris. All of them died between Pesach and Shavuot. Eventually, I established seven. These are their names: Rabbi Yehuda, Rabbi Nechemia, Rabbi Meir, Rabbi Yosei, Rabbi Shimon ben Yochai, Rabbi Elazar ben Rabbi Yosi HaGalili, and Rabbi Yochanon HaSandlar." He (Rabbi Akiva) said to them, "The earlier disciples died because their eyes looked askance at the [success in] Torah of their colleagues. You should not act so." Soon afterwards, all of the land of Israel was full of Torah. **Midrash Koheles Rabbah 11:6**

(3) אמר רבי ירמיה אמר רבי שמעון בן לקיש: שני תלמידי חכמים הנוחין זה לזה בהלכה - הקדוש ברוך הוא מקשיב להן, שנאמר (מלאכי ג) אז נדברו יראי ד' וגו' אין דיבור אלא נחת, שנאמר (תהלים מז) ידבר עמים תחתינו. . . . אמר רבי אבא אמר רבי שמעון בן לקיש: שני תלמידי חכמים המקשיבים זה לזה בהלכה - הקדוש ברוך הוא שומע לקולן, שנאמר (שיר השירים ח) היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני, ואם אין עושין כן - גורמין לשכינה שמסתלקת מישראל, שנאמר (שיר השירים ח) ברח דודי ודמה וגו'. שבת סג.

R. Yirmiah said in the name of R. Shimon b. Lakish: When two scholars are amiable to each other in [their discussions in] halachah, the Holy One, blessed be He, gives heed to them, for it is said (Malachi 3:16), "Then they that feared the L-rd spoke [*nidberu*] one with another: and the L-rd hearkened, and heard." Now speech [*dibbur*] implies [that it was expressed with] gentleness, for it is said (Psalms 47:3), "He shall subdue [*yadber*] the peoples under us." . . . R. Abba said in the name of R. Shimon b. Lakish: When two scholars pay heed to each other in halachah, the Holy One, blessed be He, listens to their voice, as it is said, (Shir HaShirim 8:13), "O you who dwell in the gardens, the companions listen to your voice; let me hear it." But if they do not do thus, they cause the Shechinah to depart from Israel, as it is said (ibid. 8:14, "Flee my beloved, and be like a gazelle or like a young hart upon the mountains of spices." **Shabbos 63a**

(4) [אמר] רב משרשיא: שני תלמידי חכמים היושבים בעיר אחת ואין נוחין זה את זה בהלכה - עליהם הכתוב אומר וגם אני נתתי להם חקים לא טובים ומשפטים לא יחיו בהם. מגליה לב.

R. Mesharshia said: If two scholars live in the same town and do not treat one another's halachic pronouncements respectfully, of them the verse says (Ezekiel 20:25), "[It is as if] I gave them also statutes that were not good and ordinances whereby they should not live." **Megilah 32a**

(5) (תהלים נ') וסביבו נשערה מאד, מלמד, שהקדוש ברוך הוא מדקדק עם סביבו כחוט השערה. ר' חנינא אמר, מהכא: (תהלים פ"ט) אל נערץ בסוד קדושים רבה ונורא על כל סביבו. יבמות קכא:

"And round about Him it storms (*nissara*) mightily." (Psalms 50:3) which teaches that the Holy One, blessed be He, deals strictly with those round about Him even to a hair's (*sar*) breadth. R. Hanina said, [Proof may be adduced] from here (Psalms 89:8), "A G-d dreaded in the great council of the holy ones, and feared of all them that are round about Him." **Yevamos 121b**

E.

(1) רבי חנניא בן חכנאי ור' שמעון בן יוחאי הלכו ללמוד תורה אצל ר"ע בכני ברק שהו שם י"ג שנה. מדרש ויקרא רבה כא:ח

Rabbi Chanania ben Chachinai and Rabbi Shimon ben Yochai went to learn Torah by Rabbi Akiva in Bnai Brak. They stayed there for thirteen years. **Midrash Vayikrah Rabbah 21:8**

(2) אמר ר' יוחנן סתם מתני' ר' מאיר סתם תוספתא ר' נחמיה סתם ספרא רבי יהודה סתם ספרי ר"ש וכולהו אליבא דר"ע. סנהדרין פו.

Rabbi Yochanon said: [The author of] an unnamed Mishna is Rabbi Meir. [The author of] an unnamed Tosephta is Rabbi Nechemia. [The author of] an unnamed Sifra (the halachic Midrash on Leviticus) is Rabbi Yehuda. [The author of] an unnamed Sifrai (the halachic Midrash on Numbers and Deuteronomy) is Rabbi Shimon. All of them (the previous named Rabbis) [taught their version of what they considered to be the true teachings] of Rabbi Akiva. **Sanhedrin 86a**

F

מעשה ברבי עקיבא שהיה יושב ושונה לתלמידיו ונזכר לו מה שעשה בילדותו אמר מודה אני לפניך ד' אלקי ששמת חלקי מיושבי בית המדרש ולא שמת חלקי מיושבי קרנות בשוק. אבות דרבי נתן כא:ב

There occurred the following incident with Rabbi Akiva: He was sitting and teaching his disciples and [suddenly] remembered what he had done in his youth. He remarked, "I give thanks to you Hashem my G-d for having placed my portion among those who sit in the Bais Midrash (Study Hall) and not among those who sit in the corners (or by the wagons) of the market place [and waste away their lives]." **Avos D'Rabbi Nasan 21:2**

II. In the Footsteps of Hillel

A.

מעשה ב"ר אליעזר שירד לפני התיבה ואמר עשרים וארבע ברכות ולא נענה ירד רבי עקיבא אחריו ואמר אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה אבינו מלכנו למענך רחם עלינו וירדו גשמים הוו מרנני רבנן יצתה בת קול ואמרה לא מפני שזה גדול מזה אלא שזה מעביר על מדותיו וזה אינו מעביר על מדותיו. תענית כה.

It is further related of Rabbi Eliezer that once he stepped down before the Ark and recited the twenty four benedictions for fast days and his prayer was not answered. Rabbi Akiva stepped down after him and exclaimed: Our Father, our King, (*Ovinu Malkeinu*) we have no King but Thee; our Father, our King, for Thy sake have mercy upon us; and rain fell. The Rabbis present suspected (Rabbi Eliezer) whereupon a Heavenly Voice was heard proclaiming, "The prayer of this man (Rabbi Akiva) was answered not because he is greater than the other man, but because he is ever forbearing and the other is not." **Taanis 25b**

B.

אמר רבי עקיבא כל המגביה עצמו על דברי תורה למה הוא דומה לנבלה מושלכת בדרך כל עובר ושב מניח ידו על חוטמו ומתרחק ממנה והולך שנאמר אם נבלת בהתנשא ואם זמות יד לפה. אבות דרבי נתן יא:ב

Rabbi Akiva said: Any one who prides himself because of his accomplishments in Torah is similar to a [decaying] carcass that is thrown on the road. Anyone who passes by puts his hand

over his nose and keeps his distance and walks on. As it is stated in Scripture (Proverbs 30:32), "If you have acted foolishly (נבלת) in lifting up yourself, or if you have thought evil, lay your hand over your mouth." **Avos D'Rabbi Nasan 11:2**

C.

ר' עקיבא אומר אני אין בי כח לומר כמו שאמרו רבותי אלא רבותי חסרוה ואני לא חסרתיה אלא כמריח באתרוג המריח נהנה והאתרוג לא חסר וכממלא מאמת המים וכמדליק מנר לנר. מדרש שיר השירים א:ג

Rabbi Akiva said: "I don't have the power to articulate at the same level as my teachers. [The reason is that] my Rabbis received from their teachers a [substantial] portion of their teachings. What I received was akin to someone smelling an esrog. The smeller has pleasure but the esrog is not missing any visible portion. Or it (what I received from my teachers) can be likened to filling a bucket from a spring of water or to lighting a lamp from another lamp [where there is no visible loss from the donor]. **Midrash Shir HaShirim 1:3**

D.

תנא משמיה דר' עקיבא לעולם יהא אדם רגיל לומר כל דעביד רחמנא לטב עביד כי הא דרבי עקיבא דהוה קאזיל באורחא מטא לההיא מתא בעא אושפיזא לא יהבי ליה אמר כל דעביד רחמנא לטב אזל ובת בדברא והוה בהדיה תרנגולא וחמרא ושרגא אתא זיקא כבייה לשרגא אתא שונרא אכליה לתרנגולא אתא אריה אכליה לחמרא אמר כל דעביד רחמנא לטב ביה בליליא אתא גייסא שבייה למתא אמר להו לאו אמרי לכו כל מה שעושה הקדוש ברוך הוא הכל לטובה. ברכות ס:

It was taught in the name of Rabbi Akiva: A man should always accustom himself to say, "Whatever the All-Merciful does is for good," (as exemplified in the following incident). Rabbi Akiva was once going along the road and he came to a certain town and looked for lodgings but was everywhere refused. He said "Whatever the All-Merciful does is for good", and he went and spent the night in the open field. He had with him a rooster, a donkey and a lamp. A gust of wind came and blew out the lamp, a weasel came and ate the rooster, and a lion came and ate the donkey. He said: "Whatever the All-Merciful does is for good". The same night some brigands came and carried off the inhabitants of the town. He said to them: Did I not say to you, "Whatever the All-Merciful does is all for good"? **Berachos 60b**

III. Rabbi Akiva, the Brilliant Scholar

A.

אמר ר' יוחנן לבן של ראשונים כפתחו של אולם ושל אחרונים כפתחו של היכל ואנו כמלא נקב מחט סידקית ראשונים ר"ע אחרונים ר"א בן שמוע. עירובין נג.

Rabbi Yochanan further stated: The hearts of the ancients were like the door of the Ulam [the large entrance way leading to vestibule of the Sanctuary], but that of the last generations was like the door of the Heichal [the entrance way leading directly to the Sanctuary], but ours is like the eye of a fine needle. Rabbi Akiva is classed among the ancients: Rabbi Elazar ben Shammua among the last generations. **Eruvin 53a**

B.

(1) היה ר' יהודה הנשיא מונה שבחן של חכמים. . . . לר' עקיבא קרא לו אוצר בלום למה רבי עקיבא דומה לפועל שנטל קופתו ויצא לחוץ מצא חטים מניח בה מצא שעורים מניח בה כוסמין מניח בה פולין מניח בה עדשים מניח בה כיון שנכנס לביתו מברר חטים בפני עצמן שעורים בפני

עצמן כוסמין בפני עצמן פולין בפני עצמן עדשים בפני עצמן . כך עשה ר' עקיבא ועשה כל התורה טבעות טבעות. אבות דר' נתן יח:א

Rabbi Yehudah would count the praises of the Sages . . . Rabbi Akiva he called a storehouse with compartments. Rabbi Akiva can be best likened to a worker who goes outside with his basket [to gather produce]. He finds some wheat and puts it inside the basket; he finds some barley and puts it inside. He finds some spelt and puts it inside. He finds some beans and puts it inside. He finds some lentils and puts it inside. As soon as the worker comes home, though, he separates the wheat, barley, spelt, beans and lentils all into separate piles. So too did Rabbi Akiva divide the entire Torah into separate distinct groupings. **Avos D'Rabbi Nasan 18:1**

(2) רבי עקיבא שהתקין מדרש הלכות והגדות ויש אומרים אלו אנשי כנסת הגדולה. תלמוד ירושלמי מסכת שקלים פרק ה

Rabbi Akiva put the Midrash, Halachos (Mishna) and Agados, in their present form. Others say that it was the Men of the Great Assembly. **Talmud Yerushalmi, Shekalim 5:1**

C.

אמר רב יהודה אמר רב כשעלה משה למרום מצאו להקב"ה שיושב וקושר כתרים לאותיות אמר לפניו רבש"ע מי מעכב על ידך? אמר לו אדם אחד יש שעתידי להיות בסוף כמה דורות ועקיבא בן יוסף שמו שעתידי לדרוש על כל קוץ וקוץ תילין תילין של הלכות. . . . אמר לפניו: רבוננו של עולם, יש לך אדם כזה ואתה נותן תורה ע"י? אמר לו: שתוק, כך עלה במחשבה לפני. . . . מנחות כט:

Rav Yehuda said in the name of Rav: When Moshe went up to Heaven he found Hashem tying crowns on the letters of the Torah. Moshe asked: "Who held you back (that you now have to add these crowns and did not write it in originally)?" He replied: "There is a man who is destined to emerge after many generations and Akiva ben Yosef is his name. He will extract from each and every prong of these crowns mounds and mounds of laws (halachos)." . . . He then said, 'L-rd of the Universe, You have such a man and You are giving the Torah through me!' He replied, 'Be silent, for such is My decree' **Menachos 29b**

IV. Destruction and Tragedy

A.

אמר ר"י ר' היה דורש דרך כוכב מיעקב אל תקרי כוכב אלא כוזב. ר"ע כד הוה חמי ליה להדין בר כוזיבא הוה אמר היינו מלכא משיחא. א"ל ר' יוחנן בן תורתא עקיבא יעלו עשבים בלחיך ועדיין אינו בא. מדרש איכה ב:ד

When Rabbi Akiva beheld Bar Koziba he exclaimed, "This is the king Messiah!" Rabbi Yochanan bar Torta retorted: "Akiva, grass will grow in your cheeks and he will still not have come!" **Midrash Eichah Rabbah 2:4**

B. 1) The reason a war broke out with Judea was because of a prohibition about mutilating the genitals (circumcision). **Spartianus, Hadrian, 13**

(2) הרבה מלו בימי בן כוזיבא והולידו בנים ובנות. יבמות עב.

Many were [re]circumcised in the days of Ben Koziba and yet gave birth to sons and daughters. **Yevamoth 72a**

3) The rebellion of the Jews once more progressed in character and extent, and Rufus, the governor of Judaea, when military aid had been sent him by the Emperor, moved out against

them, treating their madness without mercy. He destroyed in heaps thousands of men, women and children, and, under the law of war, enslaved their land. The Jews were at that time led by a certain Bar Chochebas, which means "star", a man who was murderous and a bandit, but relied on his name, as if dealing with slaves, and claimed to be a luminary who had come down to them from heaven and was magically enlightening those who were in misery. **Eusebius (265-340 CE), Ecclesiastical History, IV. 6**

C. Then, indeed, Hadrian sent against them his best generals. First of these was Julius Severus, who was dispatched from Britain, where he was governor, against the Jews. Severus did not venture to attack his opponents in the open at any one point, in view of their numbers and their desperation, but by intercepting small groups, thanks to the number of his soldiers and his under-officers, and by depriving them of food and shutting them up, he was able, rather slowly, to be sure, but with comparatively little danger, to crush, exhaust and exterminate them. Very few of them in fact survived. Fifty of their most important outposts and nine hundred and eighty-five of their most famous villages were razed to the ground. Five hundred and eighty thousand men were slain in the various raids and battles, and the number of those that perished by famine, disease and fire was past finding out. Thus nearly the whole of Judaea was made desolate, a result of which the people had forewarning before the war. For the tomb of Solomon, which the Jews regard as an object of veneration, fell to pieces of itself and collapsed, and many wolves and hyenas rushed howling into their cities. Many Romans, moreover, perished in this war. Therefore Hadrian in writing to the senate did not employ the opening phrase commonly affected by the emperors, 'If you and your children are in health, it is well; I and the legions are in health.' **Roman History, Dio Cassius (155-235 CE), LXIX 12**

D. The war reached its height in the eighteenth year of the reign of Hadrian in Beththera, which was a strong citadel not very far from Jerusalem; the siege lasted a long time before the rebels were driven to final destruction by famine and thirst and the instigator of their madness paid the penalty he deserved. **Eusebius, Ecclesiastical History, IV. 6**

E. Hadrian then commanded that by a legal decree and ordinances the whole nation should be absolutely prevented from entering from thenceforth even the district round Jerusalem, so that not even from a distance could it see its ancestral home. Ariston of Pella tells the story. Thus when the city came to be bereft of the nation of the Jews, and its ancient inhabitants had completely perished, it was colonized by foreigners, and the Roman city which afterwards arose changed its name, and in honour of the reigning emperor Aelius Hadrian was called Aelia. **Eusebius, Ecclesiastical History, IV. 6**

F. תנו רבנן פעם אחת גזרה מלכות הרשעה שלא יעסקו ישראל בתורה בא פפוס בן יהודה ומצאו לרבי עקיבא שהיה מקהיל קהלות ברבים ועוסק בתורה אמר ליה עקיבא אי אתה מתירא מפני מלכות אמר לו אמשול לך משל למה הדבר דומה לשועל שהיה מהלך על גב הנהר וראה דגים שהיו מתקבצים ממקום למקום אמר להם מפני מה אתם בורחים אמרו לו מפני רשתות שמביאין עלינו בני אדם אמר להם רצונכם שתעלו ליבשה ונדור אני ואתם כשם שדרו אבותי עם אבותיכם אמרו לו אתה הוא שאומרים עליך פקח שבחיות לא פקח אתה אלא טפש אתה ומה במקום חיותנו אנו מתיראין במקום מיתתנו על אחת כמה וכמה אף אנחנו עכשיו שאנו יושבים ועוסקים בתורה שכתוב בה כי הוא חייך ואורך ימך כך אם אנו הולכים ומבטלים ממנה עאכ"ו אמרו לא היו ימים מועטים עד שתפסוהו לר"ע וחבשוהו בבית האסורים ותפסו לפפוס בן יהודה וחבשוהו אצלו אמר לו פפוס מי הביאך לכאן אמר ליה אשריך רבי עקיבא שנתפסת על דברי תורה אוי לו לפפוס שנתפס על דברים בטלים בשעה שהוציאו את ר' עקיבא להריגה זמן ק"ש היה והיו סורקים את בשרו במסרקות של ברזל והיה מקבל

עליו עול מלכות שמים אמרו לו תלמידיו רבינו עד כאן אמר להם כל ימי הייתי מצטער על פסוק זה בכל נפשך אפילו נוטל את נשמתך אמרתי מתי יבא לידי ואקיימנו ועכשיו שבא לידי לא אקיימנו היה מאריך באחד עד שיצתה נשמתו באחד יצתה ב"ק ואמרה אשריך ר"ע שיצאה נשמתך באחד אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה זו תורה וזו שכרה ממתים ידך י"י ממתים וגו' אמר להם חלקם בחיים יצתה בת קול ואמרה אשריך ר"ע שאתה מזומן לחיי העוה"ב. ברכות סא:

Our Rabbis taught: Once the wicked Government issued a decree forbidding the Jews to study and practice the Torah. Pappus ben Yehudah came and found Rabbi Akiva publicly bringing gatherings together and occupying himself with the Torah. He said to him: Akiva, are you not afraid of the Government? He replied: I will explain to you with a parable. A fox was once walking alongside of a river, and he saw fish going in swarms from one place to another. He said to them: From what are you fleeing? They replied: From the nets cast for us by men. He said to them: Would you like to come up on to the dry land so that you and I can live together in the way that my ancestors lived with your ancestors? They replied: Art thou the one that they call the cleverest of animals? Thou art not clever but foolish. If we are afraid in the element in which we live, how much more in the element in which we would die! So it is with us. If such is our condition when we sit and study the Torah, of which it is written, "For that is thy life and the length of thy days" (Deuteronomy 30:20), if we go and neglect it how much worse off we shall be! It is related that soon afterwards Rabbi Akiva was arrested and thrown into prison, and Pappus ben Yehudah was also arrested and imprisoned next to him. He said to him: Pappus, who brought you here? He replied: Happy are you, Rabbi Akiva, that you have been seized for busying yourself with the Torah! Alas for Pappus who has been seized for busying himself with idle things! When Rabbi Akiva was taken out for execution, it was the hour for the recital of the 'Shema', and while they combed his flesh with iron combs, he was accepting upon himself the kingship of heaven. His disciples said to him: Our teacher, even to this point? He said to them: All my days I have been troubled by this verse, "With all thy soul" (Deuteronomy 6:5), which I interpret, "even if He takes thy soul." I said: When shall I have the opportunity of fulfilling this? Now that I have the opportunity shall I not fulfill it? He prolonged the word "echad" until he expired while saying it. A Bas Kol went forth and proclaimed: Happy art thou, Akiva, that thy soul has departed with the word "echad"! The ministering angels said before the Holy One, blessed be He: Such Torah and such a reward? He should have been "from them that die by Thy hand, O L-rd" (Psalms 17:14). He replied to them: "Their portion is in life." (Ibid.) A bas kol went forth and proclaimed, "Happy art thou, Rabbi Akiva, that thou art destined for the life of the world to come." **Berachos 61b**

G.

משמת רבי עקיבא בטלו זרועי תורה נסתתמו מעיינות החכמה. סוטה מט:

When Rabbi Akiva died, the arms (power) of Torah ceased and the fountains of wisdom were stopped up. **Sotah 49b**

V. Decimation and Renaissance

A.

אמר רב יהודה אמר רב ברם זכור אותו האיש לטוב ורבי יהודה בן בבא שמו שאלמלא הוא נשתכחו דיני קנסות מישראל נשתכחו לגרסינהו אלא בטלו דיני קנסות מישראל שגזרה מלכות הרשעה גזרה כל הסומך יהרג וכל הנסמך יהרג ועיר שסומכין בה תחרב ותחום שסומכין בו יעקר מה עשה רבי יהודה בן בבא הלך וישב בין שני הרים גדולים ובין שתי עיירות גדולות בין ב' תחומי שבת בין אושא לשפרעם וסמך שם חמשה זקנים ר"מ ור' יהודה ור' יוסי ור"ש ורבי אלעזר בן שמוע ורב אויא

מוסיף אף רבי נחמיה כיון שהכירו בהם אויבים אמר להם בני רוצו אמרו לו רבי ואתה מה תהא עליך אמר להם הריני מוטל לפניהם כאבן שאין לה הופכין אמרו לא זזו משם עד שנעצו לגופו ג' מאות לולניאות של ברזל ועשאוהו לגופו ככברה. עבודה זרה ה:

Rav Yehudah said the following in the name of Rav: Verily that man, Rabbi Yehudah ben Bava by name, be remembered for good, for were it not for him the laws of fine would have been forgotten in Israel. Forgotten! Surely, they could be studied? Nay, they would have been abolished for the wicked Government of Rome issued a decree that he who ordains a Rabbi shall be slain, likewise he who is ordained shall be put to death, the town in which an ordination takes place shall be destroyed and the techum in which the ordination is held shall be laid waste. What did Rabbi Yehudah ben Bava do? He went and sat down between two mountains and between two large towns between two techums (Shabbos boundaries), namely, between Usha and Shefar'am and there he ordained five elders: Rabbi Meir, Rabbi Yehudah, Rabbi Yosei, Rabbi Shimeon and Rabbi Eleazar ben Shammua (Rabbi Avia adds also Rabbi Nehemiah.) On seeing that they were detected by the enemies, he said to them, "Flee, my children." but they said to him, "And you, O Rabbi, what about you?" "I", he replied, "will lie still before them, even as a stone that is not turned." It was stated that the Romans did not move from there until they drove three hundred iron spears into his body and made his corpse like a sieve! **Avodah Zarah 8b**

B.

ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי. רבי נתן אומר ... אלו ישראל שיושבין בארץ ישראל ונותנין נפשם על המצות. מה לך ויצא ליהרג על שמלתי את בני. מה לך יוצא לישרף על שקראתי בתורה. מה לך יוצא ליצלב על שאכלתי המצה. מה לך לוקה מאפרגל על שנטלתי את הלולב. מכלתא פ' יתרו פ"ו

"And shows kindness unto thousands [of generations] of those that love Me and keep My commandments." (Exodus 20:6) Rabbi Noson stated: . . . This refers to those that dwell in the land of Israel and give up their lives in order to perform the commandments. "Why are you going out to be killed?" "Because I circumcised my son." Why are you going out to be burned [alive at the stake]?" "Because I read the Torah." "Why are you going out to be crucified?" "Because I ate matzah." "Why are you going out to be whipped?" "Because I took a lulav." **Mechilta Yisro Parsha 6**

C.

(1) בשלפי השמד נתכנסו רבותינו לאושא, ואלו הן, ר' יהודה ורבי נחמיה ר"מ ור' יוסי ורשב"י ור' אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי ור' אליעזר בן יעקב, שלחו אצל זקני הגליל ואמרו כל מי שהוא למד יבא וילמד, וכל מי שאינו למד יבא וילמוד, נתכנסו ולמדו ועשו כל צרכיהון. שיר השירים רבה פרק ב:הג

When the forced assimilation [brought about by Hadrian] eased, the Rabbis entered Usha. This is a list of those who entered: Rabbi Yehudah, Rabbi Nechemia, Rabbi Meir, Rabbi Yosei, Rabbi Shimeon ben Yochai, Rabbi Eliezer the son of Rabbi Yosei HaGalilee, and Rabbi Eliezer ben Yaakov. They sent to the elders of Galilee and said: Anyone who is [already] learned let him come and learn [more] and anyone who is not learned may come and learn. They entered and studied and accomplished all they needed to do. **Shir HaShirim Rabbah Chapter 2:5:3**

(2) תנו רבנן כשנכנסו רבותינו לחרם ביבנה היו שם רבי יהודה ורבי יוסי ור' נחמיה ור' אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי. ברכות סג.

Our Rabbis have taught: When our teachers entered the vineyard at Yavneh, there were among them Rabbi Yehudah and Rabbi Yosei and Rabbi Nechemiah and Rabbi Eliezer the son of Rabbi Yosei HaGalilee. **Berachos 63b**

VI. Rabbi Yehudah HaNasi (the Prince)

A.

(1) כשמת ר' עקיבא נולד רבי, כשמת רבי נולד רב יהודה, כשמת רב יהודה נולד רבא, כשמת רבא נולד רב אשי, ללמדך, שאין צדיק נפטר מן העולם עד שנברא צדיק כמותו. קדושין עב:

When R. Akiba died, Rabbi [Yehudah HaNasi] was born; when Rabbi died, Rav Yehudah was born; when Rav Yehudah died, Rava was born; when Rava died, R. Ashi was born. This teaches that a righteous man does not depart from the world until [another] righteous man like himself is created. **Kiddushin 72b**

(2) אמרין במדרש חלב מטמא חלב מטהר כשנולד רבי גזרו שלא למול ואביו ואמו מלוהו שלח קיסר והביאו לרבי ואמו לפניו והחליפתו אמו באנטונינוס והניקתו עד שהביאתו לפני קיסר ומצאוהו ערל ופטרם לשלוח ואמר אותו הגמון אני ראיתי שמלו את זה אלא הקב"ה עושה להם נסים בכל עת ובטלו הגזרה. תוספות עבודה זרה י:

We were taught in a Midrash: Milk has the power to make impure and milk has the power to purify. When Rabbi was born they (the Romans) made a decree that it is forbidden to perform circumcision. [Rabbi's] parents had him circumcised. Caesar sent for Rabbi and his mother to be brought before him. His mother exchanged him for [Marcus Arelus] Antoninus (121-180) and nursed him until she brought him before Caesar who found him uncircumcised. He let them leave in peace. That governor [who had accused them] said: I [myself] saw that they had performed circumcision on that [child]. However, the Holy One, blessed be He, constantly performs miracles for them. They [eventually] repealed the decree. **Tosephos Avodah Zara 10b**

B.

(1) אמר רבה בריה דרבא, ואיתימא רבי הילל בריה דרבי וולס: מימות משה ועד רבי לא מצינו תורה וגדולה במקום אחד. גיטין נט.

Rabbah the son of Rava, or as some say R. Hillel the son of R. Vallas said: Between Moses and Rabbi [Yehudah HaNasi] we do not find one who was supreme both in Torah and in worldly affairs. **Gittin 59a**

(2) רבי ריש מתיבתא הוא, ושכיחי רבנן קמיה, ומחדדי שמעתתיה. נדה יד:

Since Rabbi was the head of the mesivta (Rabbinic college) and the rabbinic scholars were frequently in his company his teachings were more reliable. **Nidah 14b**

C.

משמת רבי - בטל ענוה ויראת חטא. סוטה מט.

When Rabbi died, humility and fear of sin ceased. **Sotah 49a**

D.

בשעת פטירתו של רבי, זקף עשר אצבעותיו כלפי מעלה, אמר: רבש"ע, גלוי וידוע לפניך שיגעתי בעשר אצבעותי בתורה ולא נהניתי אפילו באצבע קטנה. כתובות קד.

Rabbi, at the time of his passing, raised his ten fingers towards heaven and said, "Sovereign of the Universe, it is revealed and known to You that I have labored in the study of the Torah with my ten fingers and that I did not enjoy [any worldly] benefits even with my little finger."

Kesubos 104a

E.

כל יומא הוה משמש לרבי, מאכיל ליה, משקי ליה, כי הוה בעי רבי למיסק לפוריא הוה גחין קמי פוריא, א"ל: סק עילואי לפוריך, אמר: לאו אורח ארעא לזלולי במלכותא כולי האי, אמר: מי ישימני מצע תחתך לעולם הבא. א"ל: אתינא לעלמא דאתי? א"ל: אין. עבודה זרה י:

Every time [he called] he used to attend on Rabbi and wait on him with food or drink. When Rabbi wanted to get on his bed Antoninus crouched in front of it saying, 'Get on to your bed by stepping on me.' Rabbi, however, said, 'It is not the proper thing to treat a king so slightly.' Whereupon Antoninus said: 'Would that I served as a mattress unto thee in the world to come!' Once he asked him, 'Shall I enter the world to come?' 'Yes!' said Rabbi. **Avodah Zarah 10b**

F.

כל יומא הוה שדר ליה דהבא פריכא במטראתא וחיטי אפומייהו, אמר להו: אמטיו חיטי לרבי. אמר ליה [רבין] לא צריכנא, אית לי טובא. אמר: ליהו למאן דבתוך דיהבי לבתראי דאתו בתוך, ודאתי מינייהו ניפוק עלייהו. עבודה זרה דף י:

Many a time Antoninus sent Rabbi gold-dust in a leather bag filled with wheat at the top, saying [to his servants]: 'Carry the wheat to Rabbi!' Rabbi sent word to say. 'I need it not, I have quite enough of my own', and Antoninus answered: 'Leave it then to those who will come after thee that they might give it to those who will come after me, for thy descendants and those who will follow them will hand it over to them.' **Avodah Zarah 10a**

G.

לפי שמשרכו תלמידי שמאי והלל שהיו לפניו שלשה דורות רבו מחלוקות בתורה ונעשית כשתי תורות, מתוך עול שעבוד מלכיות וגזירות שהיו גוזרין עליהן, ומתוך כך לא היו יכולים לתת לב לברר דברי החולקים עד ימיו של רבי, שנתן הקדוש ברוך הוא לו חן בעיני אנטונינוס מלך רומי, כדאמרין בעבודה זרה (י, ב), ונחו מצרה, ושלח וקבץ כל תלמידי ארץ ישראל. רש"י בבא מציעא לג:

There developed a proliferation of disagreements [in Torah law] which began from the time of the disciples of Shamai and Hillel, three generations before Rabbi, and the Torah seemed to have become divided into two separate Torahs (that of *Bais Shamai* and that of *Bais Hillel*). This occurred due to the yoke of [Roman] government and the decrees which they issued. Because of that, they were not able to pay sufficient attention to clarify the various [legal] opinions until the time of Rabbi. The Holy One, blessed be He, caused [Rabbi] to find favor in the eyes of the Roman emperor Antoninus, as is stated in Avodah Zarah 10b, and [the Torah scholars] were relieved of their former afflictions and [Rabbi] sent for and gathered together all of the Torah scholars of Eretz Yisrael. **Rashi, Bava Metzia 33b**

VII. The Continuing Chain of Transmission

A.

חמשה תלמידים היו לו לרפן יוחנן בן זכאי, והם גדולי החכמים שקבלו ממנו; ואלו הם רבי אליעזר הגדול, ורבי יהושוע, ורבי יוסי הכהן, ורבי שמעון בן נתנאל, ורבי אלעזר בן ערד. ורבי עקיבה בן יוסף קבל מרבי אליעזר הגדול, ויוסף אביו גר צדק היה. ורבי ישמעאל ורבי מאיר בן גר הצדק קבלו מרבי עקיבה, וגם קבל רבי מאיר וחבריו מרבי ישמעאל. רמב"ם, הקדמה למשנה תורה

Rabbin Yochanan son of Zakkai had five disciples who were the greatest among the scholars to receive it from him, they are: Rabbi Eliezer the Great, Rabbi Yehoshua, Rabbi Yosei HaKohen, Rabbi Shimon son of Nasanel, and Rabbi Elazar son of Arach. Rabbi Akiva son of Yosef received it from Rabbi Eliezer the Great, and his father Yosef was a *ger tzedek* (just proselyte); Rabbi Yishmael and Rabbi Meir son of a *ger tzedek* (just proselyte), received it from Rabbi Akiva; Rabbi Meir and his Associates, however, received it also from Rabbi Yishmael.

Rambam, Introduction to Mishneh Torah

B.

(1) חבריו של רבי מאיר הם רבי יהודה, ורבי יוסי, ורבי שמעון, ורבי נחמיה, ורבי אלעזר בן שמוע, ורבי יוחנן הסנדלר, ושמעון בן עזאי, ורבי חנניה בן תרדיון. וכן קבלו חבריו של רבי עקיבה מרבי אליעזר הגדול; וחבריו של רבי עקיבה הם רבי טרפון רבו של רבי יוסי הגלילי, ורבי שמעון בן אלעזר, ורבי יוחנן בן נורי. שם

These are the names of Rabbi Meir's Associates; Rabbi Yehudah, Rabbi Yosei, Rabbi Shimon, Rabbi Nehemiah, Rabbi Elazar son of Shamua, Rabbi Yohanan ha-Sandler, Shimon son of Azai and Hananayah son of Teradion. The associates of Rabbi Akiva also received it from Rabbi Eliezar the Great. The associates of Rabbi Akiva are: Rabbi Tarphon Master of Yosei HaGalilee (the Galilean), Shimon son of Elazar and Yohanan son of Nuri. **Ibid.**

(2) רבן גמליאל הזקן קבל מרבן שמעון אביו, בנו של הלל; ורבן שמעון בנו קבל ממנו, ורבן גמליאל בנו קבל ממנו, ורבן שמעון בנו קבל ממנו. ורבי יהודה בנו של רבן שמעון, זה הוא הנקרא רבנו הקדוש, והוא קבל מאביו, ומרבי אלעזר בן שמוע ומרבי שמעון חברו. שם

Rabbin Gamaliel the Elder received it from Shimon son of Hillel the Elder; his son, Shimon received it from him; from him, his son Rabbin Gamaliel received it; from him, his son Rabbin Shimon received it; and Yehudah, the son of this Rabbin Shimon, is he who is called our Holy Master; and he received it from his father, and from Elazar son of Shamua and from Rabbi Shimon his Associate. **Ibid.**

C.

רבנו הקדוש חבר המשנה. ומימות משה ועד רבנו הקדוש, לא חברו חבור שמלמדין אותו ברבים בתורה שבעל פה; אלא בכל דור ודור, ראש בית דין או נביא שיהיה באותו הדור, כותב לעצמו זכרון בשמועות ששמע מרבתי, והוא מלמד על פה ברבים. שם

Our Holy Master compiled the Mishna. From the days of Moses our Master till our Holy Master no text book of the Oral Torah for public instruction had been issued, the practice theretofore being for the president of a tribunal or a prophet who flourished in a given generation to keep privately written memoranda of his Masters' oral teachings, out of which he, in turn, instructed the public orally. **Ibid.**

The Chain of Transmission From Hillel to Rabbi Yehudah HaNasi**Hillel (111 BCE - 10 CE)****Rabban Yochanon ben Zakai, Shimon ben (son of Hillel), Rabban Gamliel I****Rabbi Eliezer, Rabbi Yehoshua, Rabbi Yosei HaKohen,
Rabbi Shimon ben (son of) Nesanel, Rabbi Elazar ben (son of) Aroch,
Rabban Gamliel II****Rabbi Akiva (16 CE - 136 CE), Rabbi Tarphon,
Yochanon ben (son of) Nuri, Rabbi Yishmael****Rabbi Meir, Rabbi Yehudah, Rabbi Shimon bar (son of) Yochai,
Rabbi Elazar ben (son of) Shamua, Rabbi Nechemiah,
Shimon ben (son of) Azai Rabban Shimon ben Gamliel II****Rabbi Yehudah HaNasi (121 CE - 191 CE)**